

Risâle-i Nur'un olmazsa olmaz düsturu: Sadakat

Nur mesleğinin en önemli düsturlarından biri sadakattir. Bir ibadeti veya ameli sırf Allah emrettiği için yapmak ihlâs, emredildiği gibi yani kaidelerine uygun ve tavsiye edilen şekliyle yapmak ise sadakattir. Sadakatin muhtevasını incelediğimizde manevî ve fiili olarak iki yönü karşımıza çıkmaktadır.

Bir insanın bağlandığı bir şeye, kişiye, dâvâyaya, camiaya veya cemaate hasbi, ciddî ve samimî olarak bağlılığı sadakatin manevî yönüdür. Bu bağlılığı fiilen göstermek, yaşamak, bağlanılan şeyin gereklerini saptırmadan, tasarruf etmeden yerine getirmek de sadakatin fiili yönüdür. 1 Meselâ, Allah'a iman eden bir insan, imanın gereği olan İslâmiyet'i emredildiği gibi doğru şekliyle yaşamasıyla sadakatini göstermiş olur.

Bir camiaya ve dâvâyaya itaat ve bağlılık mâ'nasındaki sadakat, ittifaka, dolayısıyla şahs-ı manevînin teşekkülüne, sadakatsizlik ise, ihtilâfa sebeptir. Risâle-i Nur mesleğinde şahs-ı manevî hâkimdir. Şahıslara tebâiyet edilmez. Yani şahısların peşinden gidilmez. Şahıslara tâbi olan, tefrikaya, ihtilâfa yol açar. Yani, sadakatsizlik yapmış olur. Sadakatsiz olan kimse ise, şahs-ı mânevîden istifade hakkını kaybeder. Hem de, "Cadde-i Kübra-yı Kur'âniye olan şu mesleğimizden şimdi ayrılanlar, bize düşman olan dinsizlik kuvvetine bilmeyerek yardım etmek ihtimali"ne2 dâhil olmak gibi bir tehlikeyle de karşı karşıya gelmiş olur. Hulusi Yahyagil Ağabey bir mektubunda, "şimdi ayrılanlar, Allah rızası için olan Risâle-i Nur hizmetinde mesaiyi terk edenlerdir, yani sadakatsizlik yapanlardır" diyor.

Bilhassa Nur mesleğinde sadakatli olan bir insan, Risâle-i Nur'a mensub olan bütün cemaatin yekûn sevabına Rahmet-i

İlâhiye ile mazhar olur. Nur mesleğinde sadakat demek kısaca, Üstad Bediüzzaman Said Nursî ve onun telif ettiği, asrımızın idrakine sunduğu Kur'ân'ın bir nev'î i'cazı olan Risâle-i Nur'un meslek ve meşrebini kabullenerek, yaşamaktır. Ve Risâle-i Nur'un şahs-ı manevisi karşısında gassal, yani yıkayıcının elindeki ölü gibi olmaktır. Buna en güzel örnek şahsiyetlerden biri merhum Zübeyir Gündüzalp Ağabeydir. Zaten sadakat deyince, 'sadakatte namdar'ların başında o gelmektedir.

Zübeyir Ağabey, Üstad Bediüzzaman'ın hizmetine girdiği günlerde Ceylan Çalışkan Ağabeyin, "Üstadın işine aklını karıştırma" tavsiyesini, ömrünün sonuna kadar harfiyen yerine getirerek, azamî bir sadakat örneği göstermiştir. Bu yüzden, Üstad Bediüzzaman Said Nursî Hazretlerinin, "Ben Zübeyir'imi kâinata değişmem" veya "seksen evliyaya değişmem" gibi çok büyük takdirine ve iltifatına mazhar olmuştur. Bir defasında, Urfa emniyetinin sorusuna, "Bir taş gibi, Üstadımız oraya vurur oraya, buraya vurur buraya, şuraya vurur şuraya gideriz" şeklinde cevap vermiştir.

Burada anlaşılması gereken bir husus da şudur: Üstad Bediüzzaman'a tâbi olmak, ona hizmetkâr veya talebe olmak demek, başta Kur'ân'a, Risâle-i Nur'a ve onun şahs-ı manevisine tabi ve talebe olmak demektir. Yoksa şahsa tebâiyet olarak anlaşılmalıdır. Zaten Üstad Hazretlerinin bu mânada birçok beyanları vardır. Meselâ, 'İhlâs Risâlesi'nin sonunda, "Mesleğimiz uhuvvettir. Kardeş kardeşe peder olamaz, mürşit vaziyetini takınamaz" diyor. Bir başka yerde, "Risâle-i Nur, benim malım değil, Kur'ân'ın malıdır. Ben Risâle-i Nur'un bir hizmetkârıyım ve o dükkânın bir dellâlıyım; o ise (Risâle-i Nur) arş-ı azamla bağlı olan Kur'ân-ı Azimüşşan ile bağlanmış bir hakikî tefsirdir"³ diyerek, bütün dikkatleri Risâle-i Nur'a ve onun şahs-ı manevisine çekmiştir. Dolayısıyla, Nur mesleğinde Üstad Bediüzzaman Said Nursî, Risâle-i Nur ve onun şahs-ı manevisi bir bütündür. Bir şirket-i mânevîdir.

Her Nur Talebesi sadakatıyla bu şirketin yekûn sevabını kazanır. Sadakatı terk eden, şahs-ı manevinin ittihadına darbe vurduğu gibi, bu manevî şirketin büyük sevabından mahrum kalır. Ve çok mesul olur. Bu itibarla, bu vartalara düşmemek ve o çok büyük olan, insana ebedî saadeti kazandıran kâr ve kazancı kaybetmemek için Üstad Bediüzzaman Hazretlerini çok iyi tanıyıp dinlememiz gerekiyor. Evet, "Risâle-i Nur'un talimatı dairesinde ve bizlere bahşettiği hizmet noktasında feyizli makamlara kanaat etmeliyiz. Haddinden fazla fevkalâde hüsn-ü zan ve müfritane âlî makam vermek yerine, fevkalâde sadakat ve sebat ve müfritane irtibat ve ihlâs lâzımdır; onda terakkî etmeliyiz"⁴ çünkü "sadakatle Risâle-i Nurların talebesi olmanın iki mühim neticesi vardır: 1- Âyat-ı Kur'âniyenin işaretiyle, imanla kabre girmektir. 2- Bütün şakirtlerin manevî kazançlarına, Nur dairesindeki şirket-i manevîye sırrıyla, umum onların hasenatlarına hissedar olmaktır."⁵ "Risâle-i Nur'un bu dehşetli zamanda kazandırdığı iki netice-i muhakkikas her şeyin fevkindedir; başka şeylere ve makamlara ihtiyaç bırakmıyor."⁶

Risâle-i Nur'un mesleğinde merhaleler vardır. Bu merhalelerin en son merhalesi 'sadakat devresi'dir. Bu devreyi ifa eden Nur'un hakikî, sadık, sarsılmaz, vazgeçmez, usanmaz, gayretli bir talebesi olur. Artık, Arabistan'dan Kutb-u Azam da gelse, o Risâle-i Nur'a koşar. Üstad Bediüzzaman Hazretleri bir mektubunda, Feyzi Ağabeye, "Bu şehre bir kutup, bir gavs-ı azam gelse, seni on günde velâyet derecesine çıkaracağım dese, sen, Risâle-i Nur'u bırakıp onun yanına gitsen, Isparta kahramanlarına arkadaş olamazsın"⁷ hitabı, Risâle-i Nur mesleğinin kudsîliğini ve bu kudsî mesleğe olan sadakatin önemini ortaya koymuştur.

Zübeyir Gündüzalp Ağabey bir hatırasında şu çok mühim noktayı nazarımıza sunmuştur: "Muazzez Üstadımız zaman zaman, nurun erkânları olan ağabeylere imtihan tarzında bazı hakikatleri ders verirdi. Bazen dersten sonra imtihan edercesine sorardı: 'Bana bir şeyler olsa, elini havaya kaldırarak, fikriyatıma bir şey karışırsa mânasında, 'Kardeşim, biz şimdiye kadar bu tarzda gittik, fakat ben yanılmışım bundan sonra şöyle bir tarzda gideceğiz! Desem...' der, beklerdi! Üstadımız cevap bekliyor. Yani demek isterdi ki: 'Bana bir şey olsa, kafam karışsa sizi farklı bir mesleğe sevk etmeye çalışırsam ne yaparsınız?' Biz de umumiyetle derdik ki: 'Üstadım biz size hürmet ederiz, elinizi öperiz; fakat Risâle-i Nur serapa delil ve bürhandır ve Kur'ânîdir; biz Risâle-i Nur'dan ve dersimizden vazgeçmeyeceğiz.'

"Bazen de muazzez Üstadımız, soruyu kendileri sorar, kendileri cevap verirlerdi: 'Eğer Şah-ı Geylani, İmam-ı Rabbani gibi zatlar gelseler ve 'Said, sen bu tarzda devam edersen şu birkaç biçarelerden başka şakirdin olmayacak, hem aç kalacaksın, hapis yatacaksın. Fakat tarzını bir parça şöyle değiştiren, bütün memleket senin şakirdin olacak, Başvekil de, Reis-i Cumhuriyet de şakirt olup gelip elini öpecekler' deseler, bu tarzımı bırakmayacağım."⁸

“Altı bin kûsur sayfa Risâle-i Nur Külliyyatının üç bin kûsur sayfası iman hakikatlerini ders veriyor. Üç bin kûsur sayfası ise, Tarihçe, Lâhika ve müdafaalardan müteşekkildir. Bu üç bin kûsur sayfa serapa Kur’ânî olan meslek ve meşreb dersini veriyor. Bu cemaat, dersini kitaplardan alır, tarzını da kitaplardan alır. Meşrebini kitapların tarif ettiği şekilde alır. Meşveretini de yine kitapların ifade ettiği şekilde alır ve ona göre hizmetine devam eder”9 diyen Zübeyir Ağabeyi, bu kudsî mesleğin Üstad Bediüzzaman’dan günümüze harfiyen taşınmasında en büyük pay sahibi olduğunu görmekteyiz. Allah ebediyen razı olsun.

Sonuç olarak sadakati özetlersek, Nur mesleğinin erbâbı olan Nur Talebelerinin sünnete ittibâ etmesi, farzları işlemesi, kebâiri terk etmesi, bilhassa namazı tadil-i erkân ile kılıp, arkasındaki tesbihâtı yapması, her gün en az beş on dakika Risâle-i Nur’la meşgul olması sadakattir.

Nur derslerine devam etmesi, en az on beş günde bir İhlâs Risâlesini okuması, akd-i uhuvvet etmesi, her söylediği doğru olması, mü’min kardeşinin fenalığına karşı iyilikle mukabele etmesi, dostlarına karşı mürüvvetkârâne muâşeret ve düşmanlarına sulhkârâne muâmele etmesi, haset etmemesi, mesleğinin muhabbetiyle meşgul olması sadakattir.

Risâle-i Nurları ve derslerini anlayarak ve kabul ederek okuması, enaniyetini şahs-ı mânevî havuzunda eritmesi, kardeşlerinde fani olması, emvâl-i uhrevîyede sırr-ı ihlâs ile iştirak ve sırr-ı uhuvvet ile tesanüd ve sırr-ı ittihat ile teşrikü’l-mesai etmesi, fena fi’l-ihvan sırrıyla en yakın dost, en fedakâr arkadaş, en güzel takdir edici yoldaş, en civanmert kardeş olması sadakattir.

Samimî ihlâsı muhafaza etmesi, hizmete zarar vermemesi, bu hizmette bulunan kardeşlerini tenkit etmemesi, daima rıza-i İllâhîyi esas alması ve ihlâs kuvvetine dayanması, sadakattir.

Nefsini ittihat etmesi, hakperest olması, a’mâl-i salihanın ruhu ve esası ihlâs olduğunu derk etmesi, ittifakı zayıflaştırmaması, azamî irtibatı esas alması, Müslümanların nereden ve kimden olursa olsun istifadelerine taraftar olması sadakattir.

Asayîşi muhafaza ve müsbet hareket etmesi, Risâle-i Nur’dan başka nur aramaması, marifetullahta terakkî etmesi sadakattir.

İktisada riâyet etmesi, hırs göstermemesi, sahabelerin ‘isar’ hasletini kendine rehber etmesi, hizmet-i diniyenin mukabilinde gelen menfaat-i maddiyeyi istememesi, teveccüh-ü nâstan hoşlanmaması sadakattir.

Hürriyetçi olması, siyasette ehven-i şerri ihtiyar etmesi, demokratlara zararı dokunmayıp, faydası dokunması sadakattir.

Menfaat üzerine dönen siyasetten ve menfî milliyetçilik ve ırkçılıktan kaçınması sadakattir.

Risâle-i Nurun mesleğini orijinal kimliği ile muhafaza edip, devam ettiren güzide Yeni Asya camiası mensubu olarak, başta Yeni Asya gazetesi ve sair neşriyatımızı almak, okumak, takip etmek, tanıtmak sadakattir.

Cenâb-ı Hak, her saati bize ebedî bir hazineyi açan bu kudsî hizmet-i nuriyede sadakatte namdarlardan eylesin.

Dipnotlar:

- 1- Bediüzzaman Said Nursî ve Risâle-i Nur İttihad yay. 104.
- 2- Lem’alar, s. 396.
- 3- Kastamonu Lâhikası, s. 191.
- 4- Emirdağ Lâhikası, s. 140.
- 5- Age, s. 328.
- 6- Kastamonu Lâhikası, s. 383.
- 7- Age, s. 105 (Yeni Asya Neşriyat yeni tanzim).
- 8- Zübeyir Gündüzalp, İ. Kaygusuz, Yeni Asya Neş. s. 359.
- 9- Age, s. 355-356.